

WESTMINSTER - Tin Bác Sĩ Quân Y Nguy n Văn Th , có phòng m ch t i đ ng Bolsa, gi a lòng Little Saigon, t th sáng 21 tháng 2 khi n nhi u ng i xúc đ ng,

dù h không là thân b ng quy n thu c c a ông.

Nh ng ng i “homeless” khu Bolsa nói v v ân nhân chung là bác sĩ quân y Nguy n Văn Th , v a qua đ i sáng Th Hai, 21 tháng 2. (Hình: Hà Giang/Ng i Vi t)

Ti p xúc v i phóng viên nh t báo Ng i Vi t qua đ i n tho i, n ca sĩ Thanh Mai b o r ng, bà “r t bu n, r t th ng ti c,” vì theo bà, trong c ng đ ng mình “r t hi m ai có đ c t m lòng hay trái tim nh th !”

“Ph i nói bác sĩ Th là ng i có trái tim B Tát!” Ca sĩ Thanh Mai chia s .

R i bà k l i m t câu chuy n khi n bà “r t ng c nhiên, c m kích, và nh mãi.”

Đó là lúc bà m i t Pháp sang Hoa K , chân t chân ráo, ch a có b o hi m s c kh e, con gái c a bà b té, và b chi c vòng c m th ch b đâm vào tay ch y máu r t nhi u. Bà đ c m t ng i quen gi i thi u đ a con đ n g p Bác Sĩ Th .

“Bác sĩ t tay r a v t th ng, t tay c t và may l i, r i không l y ti n gì h t!”

“Lúc đó tôi r t l y làm l ,” ca sĩ Thanh Mai k , vì “mình không quen bi t gì v i bác sĩ h t!”

Ca sĩ Thanh Mai cho r ng, có th Bác Sĩ Th cũng không nh là đã giúp bà, và sau này bà cũng không có đ p ph i nh đ n lòng t t c a bác sĩ n a, nh ng “đi u ông đã làm, tôi th c s không bao gi quên đ c.”

Không riêng Thanh Mai, trong s nh ng ng i th ng ti c Bác Sĩ Th , còn có m t nhóm ng i khác, r t đ c bi t!

H m i l a tu i, đ n t nh ng n o đ i khác nhau, và có nh ng quá kh r t cá bi t, nh ng đ i s ng đã vô tình đ a đ y h đ n g p nhau à hàng hiên c a ti m bánh mì Lee's Sandwiches, trên m t góc c a Bolsa, g n đ i di n phòng m ch c a Bác Sĩ Th phía bên kia đ ng.

Đó là n i h th ng xuyên t t p đ chia s n i ni m mà ch có nh ng ng i “homeless” - vô gia c - nh h m i có th hi u đ c.

Và bu i chi u đ c tin Bác Sĩ Nguyễn Văn Th t tr n, h có thêm m t đi u n a gi ng nhau: Cùng chung m t ni m th ng ti c.

H đ ng t m vào nhau, nét m t bu n r u, t l , nh ng cùng đ a nhau k , nh s n u không k thì s m t c h i nói v m t v l ng y mà h h t s c quý m n, và ch u n.

“Bác Sĩ Th ch t r i! Em m i nghe t c th i thôi!” M t ng i nói.

“Bu n l m! Bu n nh m t m t cái gì l n l m l n!” Ng i khác ti p l i.

“T i tôi đây là ng i không nhà! Bác sĩ giúp cho anh em đây nhi u l m!” M t ng i đ ng tu i gi i thích v i phóng viên Ng i Vi t.

M t ng i tr tu i, tên Ba, k : “Ông giúp cho b a ăn. Chi u chi u, anh em nào đói b ng, không có ti n ăn, t i đây, bác sĩ cho anh em m i đ a 5 đ ng.”

M t ng i tr tu i tên C ng ti p l i: “Mà không ph i bác sĩ giúp năm b a n a tháng thôi đâu, giúp nhi u năm l m l n!”

“Giúp nhi u năm r i, năm, b y năm r i. Có lúc t i em kéo đ n phòng m ch g n hai ch c đ a!”

“Tho t đ u, sau gi làm vi c, t i em kéo vào phòng m ch h t, sau này t i em nghe m y b nh nhân nói sao bác sĩ cho m y anh em không nhà (homeless) vô nhi u quá, s đ phòng m ch, t i em s bác sĩ m t khách, cho m t anh em vào thôi r i mang ti n bác sĩ cho đ a ra cho các anh em khác.”

Nh s các b n nói h t, m t ng i khác tên Châu c t ngang: “Còn em nè, em là ngày nào em cũng t vô trong ch ng khám cho b nh nhân luôn, chính tay bác sĩ cho em lúc 10 đ ng, lúc 5 đ ng, đi ăn.”

“H i đó, em đ i đ ng Main, em tù v , không có ti n tr ti n tòa, t i ngày tr ti n tòa mà không có ti n thì ph i vô l i tù. Em thì không có ai giúp vì em homeless, em nói: ‘Bác Sĩ Th , gi con còn thi u 50 đ ng ti n tòa.’ Bác sĩ nói không sao, r i cho em 50 đ ng, r i cho em ti n đi t m r a, r i cho ti n đi ăn u ng n a.”

M t ng i đ ng tu i t t n cho bi t bác sĩ t n ti n v i h nh i u l m, “ngày h n c trăm b c,” vì “có b a t i tôi kéo đ n m y ch c ng i.”

“Còn em, cách đây m y tháng em b chó c n, chó c n em ngay cái ng c, còn cái th o nè, c n đau l m. Em kéo vô phòng m ch, ông băng cho em, cho thu c em u ng, d n em hoài, là ph i u ng thu c m t ngày hai l n, còn cho thêm 20 đ ng n a.” M t ng i nói.

Ng i khác k l : “Chi c xe c a bác sĩ đi, đ u đ ng sau, m i ngày em r a em chùi s ch bóng, em r a xong bác sĩ cho em 20 đ ng. Em nói ch làm giúp đ c m n bác sĩ, không nh n ti n, nh ng bác sĩ không ch u, b t em l y ti n vì bi t hoàn c nh c a t i em.”

“Ai c n gì ông cũng giúp, ai đau ng khám b nh cho. Nghèo thì khám không l y ti n, r i còn cho thu c, còn d n ph i u ng thu c cho đúng gi m i h t!”

H l ng nghe câu chuy n c a nhau, r i cùng nghĩ v v ân nhân v a qua đ i.

M t ng i c t ti ng: “T i em bi t ông b nh, vì phòng m ch đóng c a hoài, v y mà nghe tin ông m t, s ng s , bu n quá!”

“Ng i đâu mà t t quá không bi t, t t còn h n B Tát n a, B Tát đâu có giúp t i em đ c gì đâu!”

M t ng i tên Ba nói: “Lâu lâu, nh bác sĩ, em b c qua đ ng nhìn phòng m ch coi bác sĩ v ch a. R i hôm nay thì nghe tin ông ch t!”

“T i tôi nghèo, nh ng đang tính góp ti n mua cho bác sĩ m t vòng hoa, r i đi vi ng...” Ng i đ ng tu i v a nói v a l c đ u.

N ng t t, t bên hông ti m Lee's Sandwiches, m i ng i ch t cú đ u r i i ng c m t lên, h ng v phía phòng m ch Bác Sĩ Th .

Có th , m t s trong h s tìm cách đ n đ thăm bác sĩ nhà qu n, có th h s đ n đ đ a ông đ n n i an ngh cu i cùng.

Và sau đó, h thôi, s không còn bao gi đ c nh n t ông nh ng sẵn sóc m i khi b nh t t hay đối lòng.

H s nh mãi n c i hi n h u c a ông, nh ng đ ng ti n ông dú vào tay h cho nh ng b a c m chi u.

Nh ng h n t t c , đ i u mà h s nh nh t chính là c ch c a Bác Sĩ Nguy n Văn Th - nh ng c ch c ng c cho h ni m tin, và nh c nh h , r ng lòng nh n là m t đ i u có th t.

Hà Giang/Ng i Vi t